

Julen har englelyd

370

N.F.S. Grundtvig, 1837

A.P. Berggreen, 1852

Tenor 1

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og sø - de gen -
 3. Sorg er til glæ - devendt, kla - gen endt; vor glæ - de skal hver tun - ge ud -

Tenor 2

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og sø - de gen -
 3. Sorg er til glæ - devendt, kla - gen endt; vor glæ - de skal hver tun - ge ud -

Bas 1

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og sø - de gen -
 3. Sorg er til glæ - devendt, kla - gen endt; vor glæ - de skal hver tun - ge ud -

Bas 2

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og sø - de gen -
 3. Sorg er til glæ - devendt, kla - gen endt; vor glæ - de skal hver tun - ge ud -

7

T1.

8
 la - der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han
 lø - de de ord, der for så vi - de til al - le ti - der hen om
 sjun - ge. Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om

T2.

8
 la - der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han
 lø - de de ord, der for så vi - de til al - le ti - der hen om
 sjun - ge. Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om

B1.

8
 la - der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han
 lø - de de ord, der for så vi - de til al - le ti - der hen om
 sjun - ge. Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om

B2.

8
 la - der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han
 lø - de de ord, der for så vi - de til al - le ti - der hen om
 sjun - ge. Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om

13

T1. 8
 ved, hvor - til vi træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le
 ham, som tog vor kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i
 fred, trods nød og fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen

T2. 8
 ved, hvor - til vi træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le
 ham, som tog vor kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i
 fred, trods nød og fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen

B1. 8
 ved, hvor - til vi træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le
 ham, som tog vor kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i
 fred, trods nød og fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen

B2. 8
 ved, hvor - til vi træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le
 ham, som tog vor kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i
 fred, trods nød og fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen

18

T1. 8
 sjun - ge med hjer - te og med tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
 dø - densom sol i af - ten - rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
 ven - de til glæ - de u - den en - de, bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis.

T2. 8
 sjun - ge med hjer - te og med tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
 dø - densom sol i af - ten - rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
 ven - de til glæ - de u - den en - de, bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis.

B1. 8
 sjun - ge med hjer - te og med tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
 dø - densom sol i af - ten - rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
 ven - de til glæ - de u - den en - de, bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis.

B2. 8
 sjun - ge med hjer - te og med tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
 dø - densom sol i af - ten - rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
 ven - de til glæ - de u - den en - de, bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis.